

Veni Sancte Spiritus 2019.

A szeptember 2-án 9 órától kezdődő szentmisén a Piarista Gimnázium diákjai, tanárai, dolgozói, szülők és meghívott vendégek közösen imádkoztak a Szentlélek kiáradásáért és a sikeres tanévéért.

A szentmise főcelebránsa Szilvássy László tartományfőnök úr volt.

Szentbeszédet Wettsein József SchP, a váci piarista rendház új házfőnöke mondott:

Veni Sancte Spiritus... Jöjj Szentlélek! Ki is ez a Szentlélek? „Eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.” Megszentelő, vagyis az ember szemét rányitja azokra a tágasabb valóságokra, amelyek Jézus földi életében az evilági tényezőkön túl voltak. De megszentelő azért is, mert létre is hozza azokat a tényezőket, amelyek beleszövődnek az emberi életünkbe, és valamiképpen a kegyelemnek, az isteni jelenlétnek a megvalósulásai.

Jöjj Szentlélek, szenteld meg ezt a tanévünket, és szenteld meg iskolánkat! Szenteld meg tevékenységünket, fáradozásainkat, tanításunkat és tanulásunkat! Ilyesmit kérünk. Miért, hogyan működhet ezekben a Szentlélek? A megszentelés két nagyon fontos példával tehető szemléletessé, amivel itt a szentmisén is találkozhatunk. Például a megszentelésnek egy konkrét megnyilvánulása az, hogy a Biblia, amelyből olvasunk az igeliturgiában, a szentmise első részében, a Biblia az Szent Írás. Megszentelt és megszentelő írás. Nem pusztán emberi bölcsességek gyűjteménye, nem pusztán valami régi 2000 éves történetnek a leírása, hanem beleszövődik az élő Isten élő üzenete azokba az emberi fáradozásokba, amelyek létrehozták a Bibliát. Szent-írás. Hatalmas többlet minden más emberi könyvhöz képest, hogy az Isten üzenete, megszólító üzenete, életet formáló üzenete. Az Istennel találkozni lehet a Szentírás olvasásában.

És a másik példa a szentmise második részében, az áldozat liturgiájában az Eucharisziának a titka. Kenyeret és bort ajánlunk fel, kenyeret és bort hozunk az Isten elé, mint fáradozásunk jelképét. És a Szentlélek átformálja. Őt fogjuk segítségül hívni az átváltoztatás előtt. Azt a hihetetlen többletet teszi bele, hogy Jézus testvé és vérévé válik a kenyér és a bor. Beletestesül Jézus a kenyérbe és a borba. Hihetetlen többlet valósul meg minden szentmisében. Az az egyszerű fehér ostya és az az egyszerű bor Krisztus teste és vére lesz.

A megszentelés a többletnek a megvalósulása. Az Istenre nyíló többletnek, az Isten jelenléte többletének a megvalósulása. És akkor miért is vagyunk most itt? Miért imádkozunk a

Szentlélekhez? Miért Veni Sancte szentmise ez? Mert azt szeretnénk, hogy ezek a többletek, a Szentlélek által adott többletek megjelenjenek iskolánk életében is. Hogy iskolánk több legyen, mint iskola. Hogy iskolánk megszentelt és megszentelő intézmény legyen. Hogy iskolánk istenes közeg legyen. Hogy iskolánk egyházi közeg legyen. Hogy iskolánk olyan közeg legyen, ahol az Isten jelenléte megvalósul, és ahol nem csak emberi bölcsességet, nem csak emberi tudást, nem csak emberi viselkedésmódot, nem csak emberi gazdagságokat adunk és kapunk, hanem az Istenre nyílik minden. És valamiképp az Ő jelenléte, valamiképpen az Ő kegyelmének az átadása is történik.

Konkrétan hogyan? Természettudományok. Amikor a természettudományokban, fizikában, biológiában, kémiában az életnek, a teremtet világnak a gazdagságát ismerik meg a diákok, akkor a tanár és a diák együttműködésével nyíljon ez a tudás a teremtő Atya gazdagságára. Ne pusztán az emberi tudás szintjén maradjon, hanem valamiképpen a teremtő Istenről, a teremtő Atyáról is beszéljen mindaz a tudás, amely itt átadódik. A humán tudományokban? Történelemben, irodalomban, a művészetekben? Amikor az emberi életnek a különböző drámaiságát, az emberi történelemnek a fordulatait, az emberi élet gyönyörűségeit és buktatóit ismerjük meg, akkor ezek beszéljenek a megtestesült Istenről, Jézus Krisztusról, és valamiképpen az emberré lett Istent is gazdagabban értse, gazdagabban fogja föl tanár és diák egyaránt. Ezt adja át az iskola. És még teljesebben a hittan órán. A hittan órán pontosan a Szentlélek állhat a középpontban, az, aki rányitja a szemünket ezekre a többletekre. És azt szolgálja a hittan óra, Kalazanci Szent József jelmondatával, hit és tudomány egységével, hogy a természettudományokban és a humán tudományokban lévő többleteket valóban elérjük, megvalósítsuk, átadjuk, és ezekben gazdagodjunk. Rányissa a Szentlélek a lelkünket ezekre a többletekre.

De nem csak elméleti síkon vannak ezek a többletek. Erkölcsi, viselkedési síkon ugyanúgy. Hogy úgy éljünk együtt, úgy dolgozzon együtt tanár és diák, mint ahogy az egyház tagjai szeretik és tisztelik egymást. Különbözőek vagyunk életkorban, de közösek vagyunk abban, hogy keresztények vagyunk. Minél világosabban valósuljon meg a kereszténységünk az iskolában. Így legyen több az iskolánk, mint iskola. Egyházi közeg legyen. Olyan közeg, ahol az erős segíti a gyengét. Ahol a gyenge nem él vissza gyengeségével, hanem nyitott arra, hogy az erős segítse őt. Ahol olyan szoros együttműködés alakul ki, olyan baráti, szeretetteljes közeg, ahol tudunk kritikát adni, és kritikát elfogadni, ahol túl tudunk lépni az emberi sérüléseken, tudunk megbocsátani és tudunk irgalmazni, és tudunk közösen Jézus Krisztusra, a Megváltónkra figyelni. „Iskolánk több legyen, mint iskola”, még világosabban megmutatkozik a liturgikus eseményekben, az imádságban. Átszövi az imádság az iskolánk életét. A tanítás imádsággal kezdődik, imádsággal fejeződik be, énekeljük az Angelus-t, részt veszünk szentmiséken. Ezek többek legyek, mint pusztán valami szokások vagy hagyományok. Ezek valóban az Istennel való találkozásnak kiemelt helyei legyenek, amelyek segítik az iskolát abban, hogy az előző két terület többleteit minél teljesebben megéljük.

Kedves Testvérek! Arra vagyunk hívva, és az a Veni Sancte szentmisénk jelentése, tartalma, célja, hogy iskolánk több legyen, mint iskola. Istenes közeg legyen. Jézus Krisztusra figyelő közeg legyen, ahol közös úton járva, együtt haladjunk Teremtőnk, Megváltónk és Megszentelőnk felé. A Szentlelket kérjük, hogy ebben segítsen, áldjon meg bennünket. Adja a többletekre rányíló lelki szemünknek a megnyílását, hogy valóban érzékenyek legyünk ezekre a többletekre, akarjuk ezeket a többleteket, nyitottak legyünk feléjük, és tegyük, műveljük ezeket a többleteket ki-ki ahogy tudja. A tanár tudjon minél jobban ezekről a többletekről beszélni, tudja átadni ezeket a többleteket, a diák legyen nyitott ezeknek a többleteknek a befogadására is. Működjunk együtt a Szentlélekkel! Legyen így iskolánk több, mint iskola!